

Nenávidím

Arakain

Jak nenávidím kámen,
teď nese tvoje jméno.
Jak nenávidím růže,
co ti na něj pokládám.

Jak nenávidím slunce,
co přineslo temný ráno.
Jak nenávidím, že žiju,
i když uvnitř umírám.

Náš sen se najednou
tvou silou tajemnou
rozplynul v prach.
Proč se mi zdáš?
Zbyl jenom strach, smutek a zášť.

Náš sen se projednou
tvou vášní jedinou
proměnil v krach.
Nemůžu spát,
ty jsi svůj vrah natisíckrát.

Ležím tu v klubíčku schoulenej na zemi,
tichej pláč rozpustí masku i sních.
Třeba to zlý jenom náhodou zdá se mi,
možná se otočím, zjistím, že sním.

Neřeknu Sbohem - to drtí mý srdce,
snad příliš bolí a zní napořád.
Zašeptám trpce a vím, že se mýlíš
nádherná vzpomínko na fotkách.

Náš sen se najednou
tvou silou tajemnou
rozplynul v prach.
Proč se mi zdáš?
Zbyl jenom strach, smutek a zášť.

Náš sen se projednou
tvou vášní jedinou
proměnil v krach.
Nemůžu spát,
ty jsi svůj vrah natisíckrát.